VOLUME 54., October 1, 1962. No. 16. szám., — 1962. október 1.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: „ De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Offical Organ of the Hungarian Baptist Union of America

SZERETED-E ŐT ?

Óh mondd szereted-e
Híven igazán?
Ki elhagyta értünk
A Menny dícshonát!

Lejött alázatban
Szegénnyé lenni . . .
Önmagát áldozva
Sokat szenvedni . . .

Óh mondd szereted-e
Kedves Ő neked?
Ki od'-adott mindent
Mit csak lehetett . . .

Gondolsz-e Ő reá
Őszinte szívvel?
Ki értünk vérezett
Hét fájó sebbel . . .

Meglátod-e magad
Az Ige fényében?
Az áldott Mesternek
Formáló kezében?

Tudsz-e leborulni
Hittel, alázatban?
Jézusodhoz minden
Dolgaidat hozva . . .

Bocsánatot kérve,
Szívedet kitárva . . .
Átadni életed,
Hű szolgálatára . . .

Óh, Drága Jézusunk
Add, hogy szerethessünk
Hogy egykor a Mennyben
Mindnyájan ott legyünk!

KRÄHLING JÁNOSNÉ

„Javunkra szolgál, hogy néha bajok és kellemetlenségek érnek bennünket, mert az embert magába szállni késztetik, miszerint érezze száműzött voltát e siralomvölgyében, és reményét ne kösse semmiféle világi érdekhez." (Kempis T. Kr. k. I. 12.)

KRISZTUS ÉS AZ ARATÁS

Itt az aratás ideje. Öröm nézni az aranysárga búzatáblákat. Az érett gabonafejek csendben lehajlanak, készen-állanak az aratásra. A napsugár melegével hívja és készteti a munkásokat az aratás megkezdésére. És a munkások alig pár nap múlva hozzáfognak a gabona aratásához. Nem várnak vele, mert közbe jöhet vihar, szél, vagy eső, ami azután az egész évi munka jövedelmét megsemmisíthetné. Hajnaltól késő estig — fáradságot nem ismerve — kitartóan dolgoznak, mert „itt az aratás ideje!"

Lelki szemeinkkel egy másik, nagy sárga gabonatáblát látunk. Az aratásra készen állók lelki táborát. És a nagy tábor mögött ott áll Jézus. Ő már elvégezte az aratást. Összehasonlítva az előbb említett készülődéssel és aratással, láthatjuk, hogy amint a természet a gabonát, éppúgy Isten is elkészítette a lelkeket az aratásra. Milliók és milliók vannak, akik epedve várják az evangéliumot és ezzel együtt a szeretetet, vígasztalást és megértést. Megszámlálhatatlan tömegek vannak, akik sóvárogva várják az aratókat, azokat, akik utat mutatnak nekik a lélek szabadságához. Azokat, akik megismerteti velük azt, hogy egyedül Jézus Krisztus az, aki minden bűntől, babonától, szellemtől, megszabadítja a lelkeket és ad örök üdvösséget.

A világ tehát készen áll az aratásra, de fájdalommal kell megállapítani, hogy a „munkás kevés." Faluról-falura, városról-városra járva alig-alig találkozunk olyan hívővel, aki az aratás idejét kihasználva munkálkodik.

És ezt minden hívőtől kérdezem: Miért? Hát olyan kevés az a lélek, akit Jézus megváltott? Vagy az üdvösség drága érzete ilyen kevés lelket buzdít a hálára? Hát csak ilyen kicsiny csoport szívében munkálkodik a Szent Lélek? Csak ennyien vannak, akik életük, idejük és pénzükkel áldoznak az Úrnak? — Az Úr is kérdezi „Avagy nem tizen tisztulnának-é meg? A kilencé pedig hol van?"

Hol vagytok Krisztus katonái? Hol vagytok ti alázatos és szelidlelkű szolgálóleányok? A munka sok! És ti tétováztok?

A jelek, csodák, mind azt bizonyítják, hogy közel az Úr. Tehát itt az idő az aratásra. Isten a munkát nélküled is el tudja végezni, de miért akarod magad megfosztani munkátlanságoddal a mennyei kincsektől? Hiába mutatjuk hívőségünket, de ha mellettünk a sok mag kárhozatba hull, — gonosz szolgák vagyunk! Ha a kapott tálentumot elássuk, nem kamatoztatjuk, — kivettetünk az örök sötétségre.

Most van az aratás ideje! Föl munkára! De ne csak készüljünk, hanem most, még ez órában hallgassunk a Lélek figyelmeztetésére, mert nem tudhatjuk, hogy egy nap múlva lesz-e rá idő. Lehet, hogy addig a kegyelemidő már lejár. És mi ott álljunk az Úr előtt gyümölcs nélkül?

A munka elmulasztásában sok kifogást hozhatunk fel. Az idősebb testvérek mondhatnák: Már erőtlen, gyenge és alkalmatlan vagyok. Erre válaszolom: Imádkozni, csendben dolgozni mindenkinek lehet. És az adakozásban az elsők idősebb testvéreink lehetnek.

Az ifjak mondhatnák: Sok a más munkám, nincs időm most az Úr dolgainak végzésére. — Óh, ezt ne tedd, mert jön idő, amikor kérésedre hasonló választ kapsz az Úrtól.

A gyermekeknek üzenem: Életetek hajnalán álljatok munkába! Az a munkás nem kedves, aki kényelme miatt dél-felé megy dolgozni. Menjetek és legyetek az Úr Jézus világosságai!

(Folyt. a 2. oldalon)

Most már ne készülődjünk az aratásra. Elég idő volt már erre, hanem még ma fogjunk hozzá a nagy munkának és így készüljünk az Aratás Urának a fogadására: Hozzunk áldozatot Jézusért, mert bő jutalma lesz ennek.

Bár a munka nehéz, a küzdelemben sokszor csüggedünk és szenvedünk, de az Úr Jézus vére mindenkor segít, az Ő keze erősít a csüggedésben és egykor az Ő drága érdeme által megadja méltó jutalmunkat!

Áldozzuk fel életünk, Szívünk, pénzünk s mindenünk. Bár a harc és munka sok, De így lehetünk áldások. Krisztus vére erőt ad, Munka után jutalmat!

Soltvadkert, 1939. június 12.

néhai KIRÁLY JÚLIA (1920—1942)

BOLONDSÁG — ISTENNEK EREJE

Van Der Veen (garfieldi angol prédikátor a magyar gyülekezetben) New Yorkban, Balla György fordításában tartott igehirdetése.

„Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje". (I Kor. 1:18.).

Ha megnézzük e korinthusi levelet, látjuk, hogy Pál apostolnak oka volt erre, hogy ezt a verset így leírja. Ugyanis Korinthusban szakadások voltak. „Én Pálé vagyok, én meg Apollosé, én meg Kéfásé, én meg Krisztusé" olvassuk (I. Kor. 1:12.). Ahol többfelé szakadások vannak, ott többfelé is szólanak. Igy volt itt is. Azért inti Pál a gyülekezet tagjait, hogy „mindnyájan egyképpen szóljanak" (I. Kor. 1:10). Pál apostol meg is adja az alapfundamentumot, amikor rámutat a Krisztus keresztjére (I. Kro. 1:17-18). Ez az alap, amelyben az egység tökéletes lehet.

Viszont a fordításban itt is félreértés van, mert Pál nem a „keresztről való beszédről" ír, hanem a kereszt Krisztusáról. A görög Bibliában szó szerint így hangzik e vers: „Mert a kereszt **logosza** bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartatunk Istennek ereje. Mit jelent ez a szó: „logosz"? János így kezdi evangéliumát: „Kezdetben volt a Logosz és Logosz Istennel volt és Isten volt a Logosz", majd lejjebb olvassuk: „Őbenne a Logoszban volt az élet"; majd: „És a Logosz testté lett . . ." (János ev. 1. rész). Mi tehát a Logosz? **A Logosz Krisztus maga.**

Tehát a kereszt Krisztusáról való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje.

Ha megkérdeznének sokakat, mit tartanak a kereszt Logoszáról, hát sokféle választ kapnánk. Legtöbben talán, ha őszinték akarnának lenni, megmondanák, hogy nekik az bolondság. De most hagyjuk a kívülállókat és nézzük meg, mit jelent **nekünk** a kereszt Logosza? Lássuk meg először is, hogy a:

1. Kereszt Logosza Istennek ereje. Soha semmiből olyan erő nem fakadt mint a kereszt Krisztusából, Logoszából. Milliók és milliók bírtak olyan erővel, hogy mindenüket fel tudták adni; el tudták hagyni otthonukat, családjukat, vagyonukat és ha kellett énekelve mentek a nyaktiló alá, az oroszlánok elé, vagy a lángoló máglyákra. Tizenkét férfi indul el és evangélizálja az egész akkori világot és előbb-utóbb tizenegy az életét adja a kereszt Logoszáért. Még ellenségeiket is bámulatba ejti a fellépésükben, beszédjükben megnyilvánuló erő, mert a **kereszt Logosza nekik Istennek erejét nyilvánítja ki.** Továbbá a:

Kereszt Logosza Isten szeretetét nyilvánítja ki. A Római lev. 5. r. 8. versében olvassuk: „Az Isten pedig a mihozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök valánk, a Krisztus (a Logosz) érettünk meghalt. A Biblia legszebb verse Ján. 3:16: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta, hogy valaki hiszen Ő benne el ne veszszen, hanem örök életet vegyen". Isten Fia, a Logosz, meghalni jött e földre. Meghalni éretted, helyetted, miattad, a legborzalmasabb halállal. Ez a bizonyítéka Isten szeretetének. Ezért, ha úgy érzed, hogy nehéz az életed, ha betegség, szenvedés vesz körül, ha úgy látod, hogy téged senki nem szeret, akkor — Testvérem — nézz fel a kereszt Logoszára, és megfogod érezni, tapasztalni, hogy van Valaki, aki veled van nehéz napjaidban, aki szeret téged; szeret úgy, hogy képes volt meghalni éretted, szeret úgy, ahogy csak Isten tud szeretni, végtelen nagy szeretettel . . . De:

3. A kereszt Logosza Isten szentségét is kinyilvánítja. Az Úr Jézus kiáltotta a kereszten: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?" Az Isten valóban elhagyta Szerelmes Fiát! Miért? „Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne. (II. Kor. 5:21). A Logosz — bár Ő maga bűnt nem ismert — bűnné lett. És Isten szentsége nem tűrheti a bűnt. „Átkozott mindenki, aki fán függ" és a Logosz a bűn átkát magára vette a kereszten. Eredetileg a föld volt átkozott a bűn miatt. Az átkozott föld átkozott gyümölcsét, a tövist fején hordja a Logosz a kereszten. Magára veszi fel az átkot. És Isten — mert Ő szent — elfordul Egyetlenjétől a kereszten — Teéretted és én érettem.

4. A kereszt Logosza Isten szabadítását nyilvánítja ki. A Gal. lev. 3:13-ban olvassuk: „Krisztus váltott meg minket a törvény átkától." Senki sem szabad, csak akit a Logosz megszabadít. Mi halottnak, szellemi halottnak születtünk, természetünknél fogva nincsen kapcsolatunk Istennel. Halottak vagyunk, de a halottak hallják az Isten szavát és élnek" (Ján. 5:25). Törvény alatt születtünk, halottnak születtünk. Van fizikai halál, van lelki halál, van örök halál. Bűnben születtünk, bűnben melengetett anyánk. A Logosz szabadít meg a testi halálból is. „Mert nincsen semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Jézus Krisztusban vannak.

5 A kereszt Logosza Isten megbékültetését nyilvánítja ki. „Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékültünk Istennel, az Ő Fiának halála által". (Róm. 5:10). Az Isten Fiának halála hozta meg a bűnbocsánatot Istentől és ezután a megbékélést Istennel. Vér nélkül nincs bűnbocsánat"; a kereszt

(Folyt. a 3. oldalon.)

(Magyar nyelvre leírta Fülöp Árpád)

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.
* * *
Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merill Ave., Lincoln Park, 25 Michigan
* * *
Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3., 1879 Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917
* * *
SUBSCRIPTION FEE:
$3.00 per year
Előfizetés — Címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5. Ohio

SIK SÁNDOR:

Halotti beszéd a mezei virágokhoz

Esteledik, de még zöldek az árnyak.
Köröskörül a szép mezőn kaszálnak.
A tarka-barka sok szelid virág
Fejét lehajtja, megadja magát.

Suhog a fű, a kasza éle serceg.
Derék kaszák, pihenjetek egy percet.
Engedjetek, hadd váltok egy komoly szót
Szegény füvekkel, talán az utolsót.

Esendő füvek, halandó virágok,
Jószívvel voltam mindig én hozzátok,
Nem téptelek le, ott szerettelek,
Ahová a Jóisten ültetett.

Hadd mondom el hát búcsúzó beszédem
Ezen a csendes, imádkozó réten,
Amíg az illat, a virág imája
Felelni tud még lelkem sóhajára.

Hát testvérkék, virágocskák, füvecskék,
Mentek ti is, mint elmennek a fecskék,
Mint lomb a fáról, kézből a kasza,
És annyi más még — elmegyünk, haza.

Azért, testvérkék, bizony mondom néktek:
Mikor a kaszaélről leperegtek,
Ne magatokért imádkozzatok,
Félig már üdvözültek, illatok.

Könyörögjetek hulltotokban értünk,
Kik ma vagy holnap nyomotokba érünk,
Hogy ne legyünk rútabbak nálatok,
Kik szépségben éltetek s haltatok.

Budapest, 1959. október hó.

Öröm és fájdalom Garfieldben

„Sírva vigad a magyar" írja egyik magyar költőnk. Ez valóban így volt Garfielden, 1962. augusztus 26-án. Beteljesedett az a költemény is, melyben a magyar ember, amikor egyik szemével nevet, a másik szemével ugyanakkor sír . . .

1962. augusztus 26-odika **örömnap** volt Garfielden, mert örültünk annak, hogy a **magyar menházba** most olyan házaspár kerül, ahol férj és feleség a magyar missziónak éltek teljes életükön át. Nem egy olyan emberrel találkoztam, akik felnőtt korukban kerültek Amerikába és hamarosan hátat fordítottak a magyaroknak, sőt beszélni sem akarnak magyarul. Nos **Kurtz Lajos testvér Amerikában született** és tökéletesen beszél, ír, prédikál, tanít magyar nyelven. Felesége csecsemő korban került ki és nem marad le férjétől a magyar nyelvtudásban. **Szívükben, lelkükben magyarok maradtak.** Jól választott a Konvenció, mikor Kurtz testvéréket választotta a menház gondnokául. Egy szavazattal kevesebbet kapott Kurtz testvér, mert e sorok írója életének legmegpróbáltatásosabb idejét töltötte kórházi ágyon, így nem szavazhatott.

Örültünk és örülünk, hogy Kurtz testvérék lettek a gondnokok . . .

De csak az egyik szemünk ragyogott az örömtől, a másik szemünkben a fájdalom könnyei csillogtak . . . Mert fáj, oly igen nagyon fáj, hogy Kurtz testvéreink közülünk eltávoztak. Kurtz testvér a diakónus bizottság elnöke, a vasárnapi iskola szuperintendense volt; felesége a nőegyesület elnöke volt. Csendes, szelid és hű testvéreink helye megüresedett imaházunkban. Messze, Floridába költöztek a mi drága testvéreink . . .

A gyülekezetben a reggeli magyar és angol istentiszteleten, a vasárnapi iskolában, majd az ünnepi ebéden volt a búcsúzás . . .

Egymásután szólaltak fel testvéreink és testvérnőink a Konvenció, a helyi, a környéki gyülekezetek megbizottai; a volt munkástársak, a helyüket most betöltő testvérek stb., stb. Nem is lehet mind felsorolni, helyszűke miatt A garfieldi gyülekezet angol lelkipásztora Hollandiából írta búcsúztató levelét. Többek között ezt írta:

„I have heard with a rather mixed emotion about your appointment in Florida. On the one hand, I really feel badly because we will miss you at church . . . and also your excellent leaderships . . . On the other hand, I am pleased for your sake, to know that the Lord has opened the way for you. I am sure that the home cannot find a better and more consecrated leadership in the Union" . . . Igy ír a magyarokat oly nagyon szerető angol lelkipásztor: Jerry Van Der Veen.

Kurtz testvérék felelni próbáltak a búcsúszavakra. De nehezen ment. Testvéreink szívük egy darabját itt hagyták nálunk Garfielden. Én nem csodálkozom, ha ilyen esetben az emberek elérzékenyülnek . . .

Végül testvéri őszinte búcsúcsókkal váltunk el a mi drága Kurtz testvéreinktől és az a kívánságunk, hogy ahova mentek úgy szeressék őket, ahogy mi itt Garfielden szerettük . . .

Fülöp Árpád

(Folyt. a 2. oldalról.)

Logosza pedig saját vérét adta, hogy bűnbocsánat és Istennel való megbékélés legyen. Nemcsak Istennel, de egymással is a kereszt Logosza békéltet meg. „Mert Ő a mi békességünk, aki eggyé tette mind a két nemzetséget és lerontotta a közbevetett választófalat". (Ef. 2:14). Ő békéltette meg Istennel mind a kettőt egy testben a keresztfa által, megölvén azon az ellenségeskedést. (Ef. 2:16). Zsidók, pogányok, sárgák, feketék, mind egyek lehetnek a kereszt Logosza, Krisztusa által. Nagyon szeretem ezt az éneket:

Ha az Úrnak trombitája
megharsan ítéletre
S feltűnik az élet reggele,
Ha a szentek összegyűlnek
a Megváltó elébe,
Hangzik majd a hívás,
akkor ott leszek.

Óh, igen, amikor a szentek összegyűlnek, legyenek angolok, németek, magyarok, hollandok vagy hottentották, már itt e földön is, ha Jézus nevében jönnek össze, leomlik a válaszfal. Hát még az üdvösségben? Én holland vagyok, de egy magyar gyülekezet pásztora, de nincs köztünk semmi különbség. Egyek vagyunk a Krisztusban.

Testvéreim! **A kereszt Logosza Istennek ereje.** Érezted-e már ezt az erőt? **A kereszt Logosza Isten szeretetét nyilvánítja ki.** Megérezted ezt a szeretetet? **A kereszt Logosza Isten szabadítását nyilvánítja ki.** Megszabadultál-e az eredendő bűn, a te bűnöd, a halál átkától? **A kereszt Logosza Isten megbékéltetését** nyilvánítja ki. Megbékültél-e már Istennel, embertársaiddal? Isten Szentlelke forrósítsa fel szívünket hogy válaszunk „igen" lehessen. Ámen.

Cleveland, Shaker téri gyülekezet életéből

OROSZ E. ATTILA LELKIPÁSZTOR

JÚLIUS 4-I MAJÁLIS

Ebben az évben is a szokásos helyen és körülmények között tartotta meg a Gyülekezet Amerika legnagyobb ünnepét, a Szabadság Napjának évfordulóját.

Eddig soha nem volt annyi résztvevő majálisunkon, mint most. Úgy látszik ez már hagyományossá vált. Kitűnő helyen, nagyszerű szellemben telt el ez a felejthetetlen nap. Vidám gyermek kacaj űzte messzi a csendet. Felnőttek, ki-ki a maga módján, — különböző játékokba kezdtek a természet lágy ölén. Verőfényes napsütésben izgalmas labdajátékok, ügyességi versenyek, zsákbafutások tarkították a tervezett műsort.

Mielőtt azonban a nap lenyugodott volna igehirdetésre hívta egybe a kürtszó a jelenlévőket. Még a játéktér tulajdonosai is helyet foglaltak, hogy meghallgassák, mit üzen az Irás, az Isten beszéde mindenidők szabadságát **ünneplők számára. Rev. Orosz sajnos csak angol nyelven beszélt és mivel nekünk, akiknek fáj otthoni népünknek sanyargatott állapota, szívünket jobban felüdítette volna e napon egy icike-picike jó magyar szó.**

* * *

EVANGÉLIZÁCIÓ

Majdnem egy hetes evangélizáció volt Gyülekezetünkben angol és magyar nyelven. Nem tudom észleléseim és az evangélizáció eseményeit egészében érzékeltetni, mert csak kétszer vettem részt. De, és erre nyomatékot helyezek, — az utolsó este az angol szónok olyan hatást ért el, hogy az összes jelenlévő férfi felállt akkor, amikor felszólította, ki akar jobban, hűebben és igazabbul Krisztust szolgálni és ki akarja, hogy bűneiért esedezzünk? Mintha Isten lett volna jelen és úgy éreztük, hogy az Ő nagyságos színe előtt állunk, mindannyian bűnösnek éreztük magunkat. Ez a jelenet nékem Természetes és indításszerű megnyilvánulás volt. Valami nagyszerű pillanat érezni Isten csodálatos jelenlétét. A lehajtott fejek csak kegyelmet kértek eme rövid szavakkal: „Uram bocsáss meg nékünk, nyomorult bűnösönknek."

Amit megfigyeltem és előttem szokatlan volt, ez a szónok nem valami híres bibliai nagyságot hasonlított velünk össze, kinek erényei és szikla szilárd hite a mienk felett álló, hanem a mindennapi életből a szomszédok és közellakók példáit állította követésre. És ebben volt mindaz, ami a mai élet problémái. A mostani élőkhöz szólt, a mostani élőkön át, mely mindig hatásosabb, mint a múlt fátylait szétteregetni és abból a ködből, melyet már több évezred takar, a mai lélekhez szólni.

* * *

SZABADSÁGOLÁSOK

Gyülekezetünkben jönnek és mennek azok, akik abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy örvendezhetnek a fizetéses szabadságok munkamentes napjaiban. Mindig halljuk, kik mennek és kik jöttek. Már egyszer említettem, mily kedves alkalom az, mikor a vendégek ajkán elhangzik a szó, üdvözlik a Gyülekezetünket és az Úr gazdag áldását kérik, melyet, — ahogy szokták mondani — én is szívből kívánom. Nagyon jó utainkon vasárnapok alkalmából betérni a testvéri gyülekezetbe és együtt imádni Istent s dicsőíteni az Ő háromszoros Szent Nevét!

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG 54. KONVENCIÓJA

(Titkári jelentés — szeptemberi számunk folytatása)

Szövetség vagyona Daytonban. — 1437 Old Lane Ave.-n van az úgynevezett Ádám Apartment épület, melynek a „Deed"-je szerint az Amerikai Magyar Baptista Szövetségé a haszonjog és $10.00 a Nőszövetségé, míg megtartja évi konvencióját. Ha pedig megszünik konvenciót tartani, úgy a haszon, mint a tulajdonjog automatikusan átmegy fele részben az Ohio State Convention tulajdonába, míg a másik fele a Dayton Baptist Uniónak a tulajdonába.

425 Claranna Ave. jövedelme a maga egészében a Bethesda Baptist Home támogatására megy. Ezen épülettel az Amerikai Magyar Baptista Szövetség kénye-kedve szerint rendelkezhet.

2800 Argella Ave.-n egy négy családos ház, melynek jövedelme minden hónapban az irodalmi pénztárba megy. Ezen házzal is a Szövetség rendelkezhet, amint akar.

Argentínában a Szövetség befektetett $15.000-et egy bizonyos épületbe; majd Molnár testvérünknek adunk alkalmat, hogy ismertesse annak sorsát.

Örvendünk azon, hogy Balla György prédikátor testvérnek az Úr megadta azt az alkalmat, hogy látogatást tegyen Romániában és Magyarországon s hozott nekünk üdvözletet az ott élő testvéreinktől és elsőrendű ismertetést az ottani helyzetről.

Említettem jelentésem elején azt, hogy a múlt konvenciónk óta sok minden történt a világon. Mióta a floridai új épületet megnyitottuk, azóta még több minden történt a mi lelki közösségünkben is. Ne értsenek most engemet félre. Én nem akarom magamat igazítani, sem a testvérek részéről szimpátiát keresni. Én nem vagyok más, mint: „Egy bűnös Isten kegyelme által megváltva." Mégis azt gondolom, senki nem ítél el engemet azért, ha magamat tisztázom. Két és fél esztendő után úgy hallom azt a hírt terjesztik, hogy Vér tv. a Menház építésénél becsapta a Szövetséget. Én annak idején az építőbizottsággal rendeztem mindent. Ha az épületben valahol kifogás volt, azért kárpótlást fizettem s azzal azt gondoltam, hogy mindent elintéztem. Mégegyszer szeretettel kérem a Vagyonügyi Bizottságot, hogy vizsgálják meg az épületet és állapítsák meg mennyi a kár s én azt megfizetem. Nem akarok senkinek adósa lenni vagy valakit becsapni.

Megjegyzések. — Van egy undok bűn, mely rettenetes sok kárt tett már az emberek között. Emiatt kellett meghalni az első hívő mártírnak, Ábelnek. Ez juttatta ragszolgaságra Jákób fiát Józsefet. Ez a bűn üldözte Dávid királyt ki a pusztába, hegyek közé, barlangokba hosszú időn keresztül. Ez juttatta Jézust Pilátus kezébe, hogy ítélkezzen felette. Mt. 27:18, Márk 15:10. Az első keresztyén mártírt, Istvánt, szintén a zsidó pátriárkák ezen bűnindításából követték meg. Ez az undok bűn az IRIGYSÉG.

Ez ma az istentelen kommunisták legjobb fegyvere arra, hogy felborítsák a világ rendjét. Mivel az embernek kezdettől fogva nagy hajlandósága volt ezen bűnre, nem sok fáradságba kerül az ördögnek a közönséget fellázítani az ellen, kit vagy kiket kitűzött irigység tárgyául. Igy aztán nemzeti csoportok, fajok, szinek és országok egymás ellen harcolnak és gyilkolják egymást. Ez nem bántja a mi mennyei Atyánkat annyira, mint az, hogy a hívők, Istennek gyermekei, Krisztus vére által megváltottak sem félnek attól az undok bűntől. A Biblia mondja: „Irigységre hajlandó a lélek, mely bennünk lakozik." Ez Isten figyelmeztetése, hogy ismerjük meg jobban magunkat és vigyázzunk, hogy valaki el ne vegye a mi koronánkat. Gal. 5:21-ben az irigység a gyilkosság bűne elé van helyezve, mert az oda való. Az irigység midőn kifejlődik az ember szívében kész a gyilkosságra. Pál apostol az említett vers végén ezt mondja: „akik

KANADAI TAPASZTALATOK

Isten kegyelméből 4 áldott napot töltöttem feleségemmel együtt a torontói lelki testvéreink által megvásárolt és nagy lendülettel fejlődésnek indult „Hungarian Baptist Camp"-ben, amit testvéreink magyarul „TÁBOR"-nak neveztek. A ramai úthoz legközelebb álló egyik legmagasabb épület homlokzatán, messziről látható öles betűkkel van felírva egy táblára: „TÁBOR", s noha a bejáratnál egy hatalmas „Welcome" fogadja a táborozó vendégeket, e helynek neve az arra járó magyar testvéreinket arra figyelmezteti, hogy ez a szép hely előrelátó, áldozatos szívű magyar emberek szüleménye.

Ahogy behajtunk autóval az udvarra, legelőször is szemeink elé tárul egy hatalmas, minden más feliratot és mindent messzire felülmúló fából készített kereszt, mely az imateremnek bejáratánál emelkedik a magasságba. Ennek az imateremnek befogadó képessége 150 személyre szól. Istentiszteletekre, konferenciák megtartására alkalmas. Ennek hátulsó feléhez van csatolva egy modern hatalmas konyha, melyben elkészül a testi eledel a kisebb-nagyobb csoportok részére.

A nagy udvar jobb oldalán már felépült valami 12 kis ház, amit a torontói testvéreink saját költségükön építettek, s melyben kényelmesen nyaralhatnak időközönként, egész nyáron. Az építkezést folytatják testvéreink s minden remény megvan ahhoz, hogy ez a szép, csendes hely, mellyel az Úr megáldotta a torontói testvéreinket, rövedesen a kanadai misszió központjává fejlődik.

Hogy menyire alkalmas hely ez missziói célokra, bizonyítja az is, hogy ott a közelben épített a kanadai Y.M. C.A. egy hatalmas telepet. De nem csak ez az organizáció, hanem mások is építettek maguknak „Camp"-et s nyáron át e tájon hemzseg a nép a különböző nyaralókban.

A tábortól csak 6 mérföldnyire fekszik a több, mint 15 ezer lakosú szép kis város: Orillia, mely modern rendezettségével rendelkezésére áll a környéken lévő sok ezer nyaralónak. E város egy nagyterjedelmű, tisztavízű tó délnyugati tó partján fekszik. A keleti partján van a baptista TÁBOR. Ez a tó kettős, az északit „Couchiching"-nek, a déli részét pedig „Simcoe"-nak hívják. Óriási területen fekszik. Vize olyan tiszta, hogy 5-6 láb mélyre könnyen lehet látni a benne úszkáló halakat. A halászat még augusztus havában is kitűnő. Igaz, hogy a nagy halak nyáron nem igen harapnak, de egy-egy fontosakat könnyen lehet fogni. Barát Antal nyomdász testvérünk fiával és Kelemen barátunkkal valami 75 darab szép halat fogott. Kelemen testvérünk azóta jól reá duplázott, mert 14 fontos halat emelt be halászbotjával. Cserepka testvér, felesége és én pár óra alatt 55 db halat fogtunk.

E rohamosan épülő TÁBOR-nak élén Schaffer Ferenc testvér, sokoldalú tapasztalataival, fáradságot nem ismerő tettrekészségével, és a torontói lelkipásztor Cserepka János feleségével állanak. Úgy tapasztaltam, hogy kitűnő alkotó kezekben van e Tábor. Csak arra kell erősen vigyázni, hogy a minden jónak hatalmas ellensége valamiképpen e szép munkát meg ne rontsa. Testvéri megértésre, jóakaratra, összetartásra és áldozatkészségre van továbbra is nagy szükség, hogy Isten

(Folyt. a 6. oldalon.)

ilyeneket cselekszenek Isten országának örökösei nem lesznek." — Ez az egy bűn ki tud zárni bárkit Istennek országából.

Elvilágiasodás. Elődeinknek a tiszteletadás kalapját meg kell, hogy emeljük. Ők, amikor Amerikába jöttek, egy teljesen idegen országba, arra törekedtek, hogy gyülekezetet kezdjenek és templomot építsenek. Vajon ma, a mi gyermekeink idegen országba mennének, mit tennének? Lehetséges a közömbösség, az elvilágosiasodás erőt venne rajtuk s megalkudva belevegyülnének a hitetlen társaságba. Ma az elvilágiasodás nagyon veszélyezteti a gyülekezeteket általában. Már sokan nem tudnak különbséget tenni a vallásfelekezetek között. Akármilyen lelkiéletet él vagy nem is él, de néha eljár templomba, az mind egyformán jó és mind Isten gyermeke. Az Istentől jött tanítómester, Jézus erősen kihangsúlyozta: „Bizony, bizony mondom néked (Nikodémusnak): Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet bé az Isten országába." (Ján. 3:5). Mind ennek dacára egyesek szerint keresztség nélkül is lehet újjászületni és Isten gyermeke lenni. Testvéreim! Ébredjünk fel, és hirdessük az Igazságot úgy, amint azt Jézus tanította.

Csodák. Sokan azt mondják, nincsen csoda. A rádió és televízió még mindig csoda. A telefon, telegram, kábel; ezek nem annyira csodák, mert drót vezeték segítségével van közvetítve a hang, ami az első kettőnél nem szükséges. Rövidhullámú rádió felveszi és behozza az egész világot a mi lakásunkba. Aztán a televízió. Hogyan jön be a hang, a zene és a kép a mi otthonunukba olyan tisztán több száz mérföldről, mintha abban a kis ládában történne minden. John Glen ez év február 22-én, Scot Carpenter május 24-én utazták körül a földet 120 mérföld magasságban, súlytalan állapotban. Ez nem volt természetes utazás. Egy arra célra készített gépezet lőtte ki a világűrbe. Mintha óriási ágyúból lőtték volna fel. Ez nagy csoda; de még annál is nagyobb az, hogy vissza is jöttek abból az irtózatos magasságból. — Igen mi egy változó világban élünk, de legyen sokszorosan dicsőség és hála Istennek, egy változhatatlan Krisztusban bízunk.

Előre Krisztussal. — Örvendünk annak, hogy ifjaink többen magasabb kiképzést nyernek híres egyetemeken. Majdnem kísértve érzem magam felsorolni egyeseknek a neveit. Azonban attól tartok, hogy a lista igen nagy s nem lennék képes csak csekély részét megemlíteni a többiek rovására. — Hála Istennek a mi ifjainkért, kik különböző vonalon törtetnek előre.

Végül. — Még nagyon jól emlékszem azon áldásos körútra, mit 1944-ben Tatter Vilmos préd. testvérrel tettem meg a gyülekezetek között. Akkor 27 gyülekezetet és misszió állomást látogattunk meg; ma már a felénél is kevesebb van. Gyülekezeteink talán túl gyorsan törtetnek az elangolosodás felé. Hogy meddig tudjuk szövetségi életünket fenntartani, az Istennél van. Sámuel siratta Sault. Én is sokat sírtam és gondolkoztam gyülekezeti és szövetségi életünk felett, de mind jobban megérlelődik bennem: Megérünk arra is, hogy elangolosodjunk.

Többször felteszem magamban ezt a kérdést: Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség megtette-é mind azt, amire az Úr kiválasztotta és elhívta? Drága testvéreim, küzdjünk, dolgozzunk és tusakodjunk, ha kell egészen a vérig, mert a mi munkánk nem hiábavaló az Úrban. Mikor elfogadtuk Őt személyes Megváltónknak, örök hűségre köteleztük le magunkat vele szemben és a végén a mi pályánkon nem állhatunk meg. Egy magyar közmondás így hangzik: „Ha a vége jó, akkor minden jó."

Az ördögnek még nagyon sok tennivalója van és mindent elkövet, hogy pusztítsa, rombolja azt ami szép, jó, isteni, örökkévaló s ezt mi nem nézhetjük tétlenül. Az énekíróval ezt mondom: „Fel, mert az éj fog jőni, Fel teljes erőddel; Reggelen állj munkába, Mert majd elkésel."

VÉR FERENC titkár

A tizenkettő egyike : ANDRÁS

A legtöbb ember legalább két ponton tévesen gondolkodik a tizenkét tanítvány felől. Egyfelől az lehet a véleménye, hogy valamennyien rendkívüli tehetséggel megáldott, mélyen emberek szinte természetszerüleg szent emberek voltak. Másfelől pedig a tévedés ott bújhat meg, amikor azt gondoljuk, hogy valami emberfelettit kell tennnünk ahhoz, hogy keresztyének, Krisztus tanítványai legyünk. András példája mutatja legjobban, mennyire tévedünk mindkét esetben. Ő sohasem prédikált Péterhez hasonlóan, nem írt eveangéliumot, mint Máté, nem utazott annyit, mint Pál apostol, nem viselt hivatalt sem, mint Jakab és Jánoshoz hasonló gondolkodónak sem mondhatjuk. Csak egyszerű galileai halkereskedő volt, aki sohasem igyekezett magára irányítani a figyelmet.

Jézus Urunk mégis tanítványai közé választotta. Neve mindig szerepel az Újtestamentumban ott, ahol a másik tizenegyről van szó. Sajátos módon mindig az első négy között van a tizenkettő névsorában.

Van valami szeretetreméltó benne. Egyszerű, udvarias és jó gyakorlati érzékkel megáldott ember lehetett. Jézussal egy délután és fél éjszaka elég volt ahhoz, hogy mindent maga mögött hagyva, Jézus követése mellett döntsön. Teljes szívvel Jézus Krisztus tanítványa lett.

Bátor embernek gondolhatjuk. Elsőnek lenni bármiben, bátorságot igénylő dolog s **András volt** az első a tizenkét tanítvány közül. Tőle származik ez a mondás is: „Megtaláltuk a Messiást" (János 1:41), ami feltétel nélkül arra utal, hogy szeretett a dolgok felett komolyan, mélyen elgondolkodni. Érdekes vele kapcsolatban arra is felfigyelni, hogy **András** sohasem volt bőbeszédű, inkább mindig cselekvő ember. Bárhol történik róla említés az Újszövetségben, rendszerint azt látjuk, hogy embereket hívogat Jézushoz, beszél Róla. Például az ötezer megelégítése alkalmával (János 6:1-15) ő lelt arra a kis fiúra, akinek a két halból és öt árpakenyérből álló ennivalója volt. Mi talán megszidtuk és visszaküldtük volna a gyereket, hogy valaki „komolyabb" jöjjön elő, de **András** felhasználta a fiúcska készletét és bemutatta őt Jézusnak, ismerve az Úr szeretetét a gyermekek iránt. Máskor pedig idegen emberek, görögül beszélő zsidók ácsorogtak Jézus közelében (János 12:20-26), akik Filepet próbálták megkörnyékezni azért, hogy mutassa be őket Jézusnak. Filep nagyon óvatos volt, talán féltette az Urat az idegenektől. De **András** tudta, hogy Isten nem személyválogató, ezért üdvözölte és segített abban, hogy Jézussal találkozhassanak.

Ha erre az **Andrásra** gondolok, az Írásnak ez a mondása jut eszembe: „Úgy tündököljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti cselekedeteiteket és dicsőitsék a ti **Mennyei Atyátokat"** (Máté 5:16). Nem igyekezett Isten és emberek közé állni, de rajta keresztül „dicsőitették a Mennvei Atyát" sokan, akik általa ismerték meg Istent. Élete és tevékenysége válasz lehet kérdésünkre: **Mit tehetünk egyszerű emberek az evangélium ügyéért?**

András, mint utaltam erre, nem tett missziói körutakat, ahogyan Pál apostol. Tömegek sem lesték sohasem szavát, hatása mégis nélkülözhetetlen volt. Az evangéliumot, a Jézus Krisztusban nyert örömhírt mindig egyeseknek, elsősorban öccsének, Simon Péternek hirdette. Nélküle talán sohasem ismertük volna meg Pétert. Elgondolni is nehéz, mennyivel szegényebb lenne a keresztyénség története Péter neve nélkül.

András tudta, hogy neki közvetlenül is van szolgálata **saját családja** körében is.

Azt is mondhatnánk, hogy ő volt az **első családi misszionárius.** Ilyenekre nagy szüksége van a mi otthonainknak is. Mennyivel másabb lenne a családi légkör, gyülekezeti, nemzeti életünk, ha a tagok nemcsak egymás jó oldalait, gyengéit és tévedéseit ismernék, de ezt is: **imádkozik értem, imádkozom érte:** azaz nagyon fontos számomra, hogy a másik is megismerje a szerető Istent a Krisztusban. Mert a legnagyobbat tesszük, ha engedjük, hogy **Jézus éljen otthonainkban!**

Még szeretném megemlíteni **András alázatosságát.** Tudni kellett, hogy alakját öccse Simon Péter homályosítja majd el, aki nyilvánvalóan a tehetségesebb volt kettőjük közül. És valóban nem telt sok idő el s **Andrást** már csak úgy halljuk emlegetni, mint „Simon Péter és András az ő testvére!"

Emberi dolog, hogy egyikőnk sem szeretne meghúzódni fiatalabb testvére alakja mögött, vagy egy nagy ember jelentéktelen rokona lenni. Ilyenkor úgy érezzük, a másik nagy személyisége elnyomja a mienket. Ezért nem tartjuk hizelgőnek, ha mindenki csak úgy emleget bennünket, mint ennek vagy annak a hírességnek vejét, sógorát. Andrásnál gyengébb karaktert bizonyára az írigység kerítette volna hatalmába, de **András** ennél nagyobb és erősebb jellem volt. Hagyta öccsét előtérbe kerülni. Éppen ezért sok tekintetben ő volt a nagyobb kettőjük közül. Olyan alázatos volt, hogy magáról teljesen elfeledkezett. Nem várt jutalmat munkájáért. Azt tartotta legfontosabbnak, hogy Krisztus legyen minden mindenekben: Talán tanulság ez számunkra is.

Végül még csak a nevéről szeretnék említést tenni. Görögül annyit jelent, mint: bátor, férfias. A hagyomány szerint így is halt meg. A mai Görögországban keresztre kötözték, hogy ezzel is meghosszabbítsák szenvedését. Így halt meg ez az őszinte, Jézusban hívő és Őt követő egyszerű halászember. Olvan egyszerű, mint akármelyikünk. Élete bátorítás számodra is. Ismerd meg Jézust és keress másokat is, hogy megismerhessék.

Isten szolgálatában ez nagy dolog!

(P. R. Útitárs)

(Folyt. az 5. oldalról.)

országa e helyen is épüljön s nagy neve még nagyobb mértékben legyen megdicsőítve.

Ahogy körülnéztem a Tábort és a környékét, úgy láttam, hogy ha a Szövetségünk vezetősége és az 1963 évi konvenció program bizottsága jónak látja, az évi konvenciónkat a Táborban meg lehet tartani. Nagyon jó volna már ez ősszel dönteni efelett, hogy a torontói Testvéreinknek lenne elég ideje a konvencióra elkészíteni a Tábort. Az 53 éves baptista történelmünkben még Kanadában egyetlenegy konvenciót nem tartottunk. 1963-ban lesz az első. Hol tartsuk meg, bent a város dohos levegős zajában, vagy pedig kint a csendes tópartján levő Táborban? Ha szavazattal döntenénk el e fontos kérdést, én a Táborra adnám szavazatomat. **PETRE. M. ADALBERT**

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Mária
17840 Lorain Ave., Cleveland 10.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné.
Pénztáros: Kurtz Lajosné.
Jegyző: Német Lajosné.

Helyreigazítás: Szeptemberi számunkban Tatter Vilmosné testvérnő nevét tévesen „Letter" néven közöltük.

Szíves bocsánatát kérjük.

Ne váljék kárhozatomra a füllel hallott és tettel nem teljesített; a megismert, de meg nem kedvelt; az elhitt, de meg nem tartott ige.

(Kempis T. Kr. k. III. 2,3)

FÁK ÉS GYÜMÖLCSÖK

(Folytatás aug. számunkból.)

És **Jézus** erre vár. Várja, hogy a tömeg megmozduljon. Várja, hogy a hitetlenségbe, reménytelenségbe lehorgonyzott életek, elszakadjanak saját maguktól!

Elszakadjanak a saját magukat jónak tartó emberek hatásaitól és a maguk eddigi munkájukat tudják kárnak és szemétnek ítélni!

Eszméljenek rá arra, hogy itt van a pillanat, amit ha megragadnak, mint a vízbefúló a mentő-karikát, megmenekültek. De nemcsak ott voltak sokan ebből a fajta emberiségből. Itt vannak mi közöttünk is. Itt élünk velük egy faluban, egy városban, sőt, még egy fedél alatt is!

„Legyetek jó fák!" „Teremjetek jó gyümölcsöt!"

Mert nemcsak szóban áll az **Isten** országa, hanem gyümölcstermésben is! Sokan csak szájjal mondják: **Uram, Uram**! De nem termik meg ennek a szónak a jó gyümölcsét!

Terhelje meg az életünket ez az ígéje **Jézus Krisztusnak**!

Aki keresi a tisztaságot és nem emberi, hanem isteni módon való élésre hivogatja a köréje seregletteket! Munkálkodásra és gyümölcstermésre. Nem bajvívásra, nem nekigyürkőzésre, hanem csendes és átadott életre. Állandó és ízletes gyümölcstermésre biztatgatja a Reá hallgató embereket!

Vegyük elő az ígét! Legyetek jó fák!

Ki a jó fa? Álljunk neki testvérek, tisztítsuk fel magunk előtt ennek a szónak az értelmét. **Mit jelent nekünk ez a szó, hogy jó?**

Kérdezem, jó az, ha ezentúl disznók helyett nyulakat fognának be hízlalni?

Jó az, ha a libáktól akarunk tejet és a tehéntől tollat kapni?

Jó az, ha az ember megtagadja a maga szárazföldi létét és beköltözik, folyók, tavak és a tenger vizébe és ott akarja folytatni az életét?

Ugye, ez egyik sem jó!

Az a jó, ami **Isten** szerint való! Ha ott állunk, ahova Ő helyezett és nincsenek külön elgondolásaink és nem jutok Vele lépten-nyomon ellenkezésbe! ez az úgynevezett **jó állapot.**

Ő mindent jónak, tehát jó fának, jó magnak jó földnek teremtett!

Mégis kivetett konkolyt az **Isten** tiszta búzavetésébe?

Ki oltott be téged a jónak teremtett fát gonosszal? Azért, hogy ne tudj a téged teremtő **Istennek** jó gyümölcsöt teremni?

Ama régi kígyó, a sátán. Miért? Kérdezik sokan. Azért, hogy megöljön téged és haragra ingerelje **Istent!**

„...Ti az ördög atyától valók vagytok, aki emberölő volt kezdettől fogva"! (Ján. 8:44). Mondotta **Jézus** a vele ellenkező zsidóknak.

Igy lett az ember a kígyó fajzata, a sátán ültetvényéből való rossz fa!

Pedig amint hallottuk, a rossz fa sorsát **Isten** megpecsételte!

Ebben a példázatban is mint már annyiban, **Jézus** kétfelé állította a világot: Jó fa, jó gyümölcs. Romlott fa, romlott gyümölcs. Itt sem mellébeszélni, sem a figyelmet elterelni, sem hazudni nem lehet. Vagy megtermi az életed az **Isten** számára és az Ő népe számára az ízletes, szeretet és szolgálat gyümölcsét, vagy megromlottan várod **Isten** ítéletét az elromlott és **Jézust** megszégyenítő életedre.

Felvetődik a kérdés, te milyennek látod most a te életedet testvérem?

Mint mindenben, **Jézus** ebben is határozottságot kíván tőled és tőlem és mindenkitől! Vagy hideg légy, vagy hév! Döntened kell! Mert ez lesz a kiinduló pontja, vagy a beérkezésednek, vagy az elvettetésednek! Vagy! Vagy! Vagy legyetek jó fák!

Milyen kellemes zengése van ennek a felszólításnak!

Hiszen ezért jöttem, szeretni azokat, akik az életük problémáját, mint egy virágba borult almafa a szirmát el merik hullajtani és oda tudják fordítani a lelki arcukat az égből rájuk hulló fény felé.

Arccal **Isten** felé! Arccal a világosság felé! Arccal **Jézus Krisztus** felé! Aki a Teremtő **Isten** szívétől felém áramló termő erővel akarja a szívemet betölteni! A Benne levő hatalomnál fogva! Csak így tudok megérkezni az **Istent** szeretők és a maguk életét **Krisztus** keresztje oltalmában tartók közé, a magam megtérése, odaszánása által és az életem megújulása által!

Ezt kérte **Jézus** akkor és kéri kétezer év óta szüntelenül minden napon, minden néptől. Vagy jó fa, vagy rossz fa. Harmadik eset nincs.

Ő nem tart elrejtve egy harmadik esetet, egy úgynevezett arany középutat, mert ilyen nincs! A szabálytalanul küzdőket **Isten** nem jutalmazza! Az ilyen „les"re futókat, még a futballbíró is elítéli játék közben.

Járni egyenesen, válaszd a jót és élsz! Ezért tette **Jézus** ezeket a kétfelé osztó példázatokat a hegyi beszéd végére.

Kedves testvérek, minden a végéhez közeledik! Nemcsak az egyéni élet, hanem a nép, a föld, a világ élete is. **Isten** hatalmas óráján talán már csak pársor megy körbe a másodpercmutató. És az emberek egyik része örömre, a másik tragédiájára fog felébredni!

Jézus Krisztus ezért szól ezekben az ígékben hozzád, aki értelmes vagy. Két antennával is foghatod, az Ő szíve felől hozzád indult megmentő beszédet. Vagy a szíveddel és a jobb, vagy az értelmeddel, amely képes arra, hogy a veszedelembe való rohanásból megállítson. Hiába vagy fiatal és ezzel próbálod elhessegetni magadtól **Istennek** ezeket a roppant komoly figyelmeztetéseit, hogy van még rá időm, hiszen mégcsak ennyi és ennyi éves vagyok!

Kedves testvérem, hiába fúrod a fejedet a munkába, csak még ezt elvégzem, még hiányzik a pénzemből, házat kell vennem, feleséget kell vennem, erre még nem futja az időmből, stb, stb. Semmit sem fog érni a védekezésed ama napon.

Isten azt kérdi majd tőled: Mit termett az életed? Mit termett a családod? Milyen fák vertek gyökeret a házadban, a szívedben? Mi lesz a válaszod? Csak egy válasz lehet az íge szerint: A gyümölcsök!

Júdás apostol levelében igen megszégyenítő és veszedelmes ígével válaszol és egyben tanít minket az **Isten** előtti felelősségteljes élet megismerésére és a másik élet közötti különbség megítélésére: „...Elhervadt, gyümölcstelen, kétszer meghalt és tőből kiszaggatott fák".

Nagyon sötét színek ezek.

Mennyi ilyen elhervadt élet van. Emberek, akiknek az arcukon, csak az ősz mélabúja van! Csak a telet, a kivággattatást várják. Ezekhez soha nem érkezett még meg az **Isten** életet adó tavasza? Megérkezett, de ezek azok, akik elfordultak tőle, akiknek nem kellett az életadó levegője **Jézusnak**!

Az egyik nagy angol költő (Byron) így énekli meg a maga búsongó lírájával: Ősziesek, búslakodók, borongósak az én napjaim. Nekem már nincs virágom, csak szomorúságom és bánatom, amelyik örökre rajtam maradt!"

Régen hallottam az egyik testvértől a következő megállapítást: Aki csak egyszer születik kétszer hal meg. És aki kétszer születik az egyszer hal meg!

Vagyis nem elég a testi születés, mert az a testi halál után még a méreteiben egyelőre felmérhetetlen szellemi halált is örökli! De, aki kétszer születik, a második születése víztől és Lélektől eredt, az csak testileg hal meg, de az **Isten** országában él örökké!

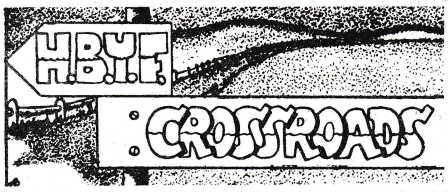
Isten nem ítéletben akar nagy lenni az emberek között, hanem kegyelemben!

(Befejező rész következő számunkban)

„Isten szeretetének mértéke, Őt mérték nélkül szeretni." (Bernát)

„Baptista örökségünk"

1962 július 11-15 között tartotta meg az Amerikai Magyar Baptista Szövetség 54. évi közgyűlését Cleveland (Ohió) városában. A konvenció jeligéje: „És megismeritek az igazságot és az igazság szabadokká tesz titeket", a tárgy pedig: „A mi baptista örökségünk" volt. Nincsen szándékomban most terjedelmesen írni erről a kedves együttlétről, inkább az előadásokból sorakoztatok fel annyit, amennyit jelen számunkban elhelyeztünk, mert azok ékesebben beszélnek a lezajlott áldásos konvencióról, mint azok a szavak, melyeket én itt papírra vethetnék. Annyit itt mégis meg kell említenem, hogy vezetőségünk, a program-bizottság és előadóink, valamint a vendégfogadó Fulton Rd.-i gyülekezet, Cleveland városában, kitűnő munkát végeztek s a jó Isten minden tekintetben megáldotta az évi konvenciót szorgalmas munkájuk után. Itt ezen a helyen is köszönetet mondunk először is Istennek és aztán az itt megemlítetteknek.

WORDS FROM THE PRESIDENT

It is hardly necessary to introduce myself, as I am sure you already know me. However I would like to say a few words of thanks for the privilege of having been elected president of the Young Peoples Conference. At the same time I would like to get better acquainted with all of you, since we all have to work together for the upbuilding of our churches.

I should like to get in touch with the presidents of the different churches B. Y. F. and make some definite plans to work together.

I would also like to ask the pastors to **please remind the presidents to write to me,** the Vice-President, Francisco Olah, or the Secretary Eleanor Vass.

I would appreciate your cooperation and ask God's blessing upon your work.

Yours in His service

Miss Magda Molnar
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park 25, Michigan

Miss Eleanor Vass
123 Corll St.
Hubbard, Ohio.

Mr. Francisco Olah
12109 Parkhill
Cleveland 20, Ohio.

Tárgyunk alapján a gondolatok vissza vezették a gyűlést a régi Magyarországra, ahonnan 54 évvel ezelőtt az amerikai magyar bapt. misszió kezdetét vette. Dr. Udvarnoki Béla ismertette a baptista mozgalmat Magyarországon s Rev. Stumph Lajos pedig az amerikai baptisták misszió mozgalmának egyes részleteit ismertette Rev. Orosz I. testvér vezető és tanár életével kapcsolatban.

Előadóink többen méltatták azokat a testvéreinket és vezetőket, akiket Isten csodálatosan elhívott és felhasznált magyarföldön sok ezer lélek megmentésére. A sok közül a konvenció előadóink által megemlékezett Kornya Mihályról, Csopják Attiláról, aki iró és költő volt, id. Udvarnoki Andrásról, ki Budapesten a Nap-utcai gyülekezetnek volt a lelkipásztora és éveken keresztül a magyarországi Baptista Hitközségnek az elnöke. Megemlékezett Somogyi Imréről, ki az 50-es években a magyarországi ifjúsági mozgalom élén állott, ki nevét örökre bevéste a baptista történelembe az ő költői és írói képességével. A konvenció megemlékezett Orosz István tanárról, ki az amerikai misszionak volt egyik kimagasló vezetője. Nagy kár, hogy nem lehetett felsorakoztatni számos olyan lelki testvérünket is, kik életüket szentelték fel az élő Isten igazságának ismertetésére.

Az itt megemlített vezetőinkről még csak annyit: Nem csak ajkaikkal hirdették az Evangéliumot, hanem a mindennapi életükkel is. Példás életük, könyveik és költeményeik által ma is közöttünk élnek és sok lelki áldást biztosítanak a hívő lelkek részére.

Őseink örökölték Istentől s ezt az örökséget nékünk hagyták. Sok téves gondolat terjedt el magyar népünk között is a vallásos örökség fogalmával kapcsolatban. Sokan úgy értelmezik, hogy a vallást, a keresztény vagy keresztyén hitet örökölni lehet. Földi kincseket örökölni lehet, de a vallást, hitet és lelki kincseket minden embernek maga kell, hogy megszerezze. A vallásfelekezeteknek nevét is örökölhetjük azoktól, akik azt megszerezték, de a lelki életet az Isten külön-külön adja hit által minden embernek. Azt az atyáktól örökölni nem lehet. A Szentírás tanítása szerint minden embernek meg kell térni, újjá kell születni, s mikor a régi ó-embernek minden bűnös cselekedeteitől megszabadul, felöltözi magára az új embert s az által válik örökösévé, örökös társává az Úr Jézus Krisztusnak.

A vallásfelekezet nevét örökölhetjük őseinktől, de az csak külső keret, Isten előtt az nem sokat számít belső lelki élet nélkül. Olyan az mint a legékesebb ruha, amit a koporsóba fektetett holtemberre öltöznek; neki teljesen értéktelen. Az Úr Jézus nem felekezeteket, hanem életet hozott e földre, a lelki életet, melyről azt mondotta: „Bővölködjetek". Az ítélet napján nem azt fogja kérdezni: Melyik felekezetnek voltál tagja?, hanem az írás szerint, mindenkit ítél az ő cselekedetei szerint. Nekem először keresztyénnek kell lennem s csak másodszor baptistának, reformátusnak, lutheránusnak, katolikusnak, stb. Isten nekünk adta az Evangéliumot, ezt kaptuk örökségbe ősatyáinktól s az Evangélium tanulmányozásával kell keresnünk olyan kincseket, amit a rozsda meg nem emészt és a rablók el nem lophatnak. Ez olyan örökség, amit nem szabad megtartani magunknak, hanem részesíteni kell benne másokat. „Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek, aki hiszen és megkeresztelkedik — alámerítkezik — üdvözül, aki pedig nem hiszen, elkárhozik." (Mk. 16:15-16).

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka :
LOUIS KURTZ
Box 346 E,
Highway 27
North Brunswick, N. J.

* * *

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress Street

* * *

Irodalmi pénztárnok :
Fairfield, Conn.
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

* * *

Női Szöv. pénztárnok:
Az Elnöknő megbízásából:
Mrs. Marie Kurtz
Box 346 E., Highway 27
North Brunswick, N. J.

* * *

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B
New Brunswick, N. J.

* * *

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Miss ELENOR TURK
11201 Continental Ave.
Cleveland 4, Ohio